

Riječ urednika

Svijet u kojemu živimo neprekidno se razvija i mijenja. Činjenica je to koje smo svi svakodnevno svjedoci. S obzirom na vjeru i svjetonazor, u svim društvima koja omogućuju slobodu mišljenja i djelovanja, uočava se pojava i djelovanje novih religijskih pokreta i sekti. Za nas kršćane i katolike, pogotovo u sredini koja je tradicionalno i većinski katolička, to može biti povod za stvaranje mnoštva različitih i gotovo alarmantnih zaključaka. Međutim, umjesto da se bojažljivo ili panično pitamo što to zapravo znači i odakle "njima" pravo da tako rade i postupaju, svi trebamo nastojati bolje upoznati te "znakove vremena" da bismo smireno mogli zauzeti svoj osobni, ljudski i kršćanski stav, drugim riječima da bismo znali i htjeli kršćanski živjeti i postupati i u susretu s onima koji su - drugačiji. U tu svrhu bit će korisno pročitati i članke koji u ovome broju govore upravo o religijskom pluralizmu, indiferentizmu ali i o ulozi i mjestu Katoličke crkve u sličnim prilikama.

Ljudi se u mnogočemu razlikuju jedni od drugih. Tako i indiferentnost prema religiji nema ni istog korijena ni istog razloga, niti se na jednaki način i jednakim stupnjem očituje. I dok se s obzirom na prihvaćanje i prakticiranje kršćanstva može govoriti o raznim oblicima indiferentizma i udaljenosti, kada se pokuša uočiti tko su, koliko su brojni i u što i kako vjeruju razni pripadnici suvremenih religija i religioznih pokreta i sekti, stvari postaju složenije. Ukazujući na činjenicu da demokratizacija društva uključuje i veću mogućnost postojanja i djelovanja raznih religija, religijskih pokreta i sekti, Ante Kusić podsjeća da je i danas vrlo aktualna i osobito vrijedna jedna pojedinost u životu pojedinca, tj. njegov susret s doživljenom i konkretno življenom vjerom, sa *živim* svjedokom vjere. Raspravljajući o istoj temi, Valentina Mandarić primjećuje da je za Crkvu u današnjem svijetu osobiti izazov upravo vjerska indiferentnost, nezainteresiranost za vjeru i religioznost uopće. Ivan Gavran upozorava da su upravo mladi najbrojniji, a ponekad i isključivi pripadnici i sljedbenici pojedine sekte ili nekog novog religijskog pokreta. Kod tih mladih ljudi, podsjeća Gavran, to je ujedno i dokaz njihova nastojanja da pronađu "smisao života, sreću i spasenje". Osim toga, ističe isti autor, mladi ljudi žele živjeti u zajednici, tragaju za *sigurnim* vođom, a sve to, uz neke druge razloge, utječe i na njihovo fizičko i mentalno zdravlje i na sve ono što tvori njihov identitet. Iako i s obzirom na Katoličku crkvu moramo priznati da uvijek nije bilo tolerantnosti, danas smo uvjereni i poticani smjernicama crkvenog učiteljstva da, ljubeći prema Kristovu primjeru i zapovijedi sve ljude, budemo spremni i otvoreni za dijalog i s onima koji drugačije misle i vjeruju.

Još se uvijek nalazimo u godini obitelji pa stoga neće biti na odmet podsjetiti se na *Pismo obiteljima* pape Ivana Pavla II, koje je važno i s obzirom na odgoj i rast djece i odraslih u vjeri. Povezana sa svim tim temama, ali i sa svima nama - sjetimo se samo tako čestih i neumoljivih podataka o sve većem broju sve mlađih ovisnika o drogama u svim našim krajevima - jest i tema koja nam govori o *obitelji i drogi*. Već kod prvog čitanja uočit ćemo da sestra Bernardica podsjeća svaku obitelj i sve roditelje da se i u njihovoj obitelji može upravo *to* dogoditi, da i *njihovo vlastito dijete* može postati ovisnik o drogi. Na taj način otkriva nam se mogućnost i da sve te teme i razmišljanja autora ovoga broja povežemo u jednu međuovisnu cjelinu: polazeći od sasvim ovozemaljske razine međuljudskih odnosa i od svih vidova čovjekova odgoja pa sve do najdubljih krugova istinski doživljavane i življene vjere, svaki čovjek i opet potvrđuje da prvo i prije svega treba biti pravi i istinski čovjek da bi zatim, u specifičnom kršćanskom slučaju, htio i mogao biti i kršćanin. Tako se opet ističe važnost ljudske sastavnice u svakom čovjeku, ne ispuštajući nikad iz vida ni onu drugu sastavnicu, a to je upravo ta religiozna strana ljudskog bića i postojanja. Što su čovjek i kršćanin zreliji, te se dvije sastavnice u ljudskom životu tim više pretapaju jedna u drugu.

U drugome dijelu donosimo i razmišljanja nekolicine vjeroučenika na srednjoškolskom vjeronauku, kao i nekoliko osvrtu na nedavno izašli i svečano promovirani udžbenik za vjeronauk za četvrto godišće srednjih škola "Životu ususret". Osim toga, možete čitati brojne *recenzije i prikaze* knjiga, od kojih mnoge govore upravo o temama koje su obradili prije spomenuti autori.

Ovim brojem zaključuje se još jedno godišće našeg i Vašeg časopisa. Nadam se da ste uspjeli naći nešto korisnoga i upravo Vama potrebnoga. Dopustite da Vas podsjetim da je ovo ujedno i vrijeme kada valja misliti i na to kako i na koji način pomoći da "Kateheza" i dalje izlazi. Bit ćemo Vam zahvalni za Vaše osvrte, prijedloge, priloge i suradnju, a isto tako i za uplatu dosadašnjih dugovanja te *pretplatu* za sljedeću godinu.

Ugodno i korisno čitanje želi Vam Vaš

Urednik